

N:o 57.

Af herr **Åkerman**, i anledning af *Kungl. Maj:ts förslag till lag om utländsk försäkringsanstalts rätt att drifva försäkringsrörelse här i riket.*

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 33 A stadgas, att utländskt lifförsäkringsbolag, som vill drifva rörelse här i riket, skall deponera en summa af 100,000 kronor.

Det är lätt att visa, att denna deposition i flertalet fall på långt när icke kan räcka till att täcka de försäkrades fordran hos bolaget. De i Sverige arbetande utländska lifförsäkringsbolagen hade vid 1901 års slut en kraftsumma af omkring 58 $\frac{1}{2}$ miljoner kronor, för hvilken af de försäkrade år 1901 erlades en premiesumma af 2,136,000 kronor. Den mot dessa premier och denna kraftsumma svarande premiereserven är ej officiellt känd, men kan approximativt beräknas till omkring 12 miljoner kronor. För att trygga sina svenska försäkringstagares rätt borde alltså de i Sverige arbetande 21 utländska lifförsäkringsbolagen härstädes deponera omkring 12 miljoner kronor, men enligt det föreliggande lagförslaget skulle de åläggas att härstädes deponera 100,000 kronor hvar, således alla 21 bolagen tillsammans 2,100,000 kronor, hvadan alltså uppstår en brist af i det hela omkring 10 miljoner kronor till de svenska lifförsäkringstagarnes skada. Men denna brist bör vara väsentligt större, ty åtskilliga af de utländska bolagen ha så litet försäkringsbestånd i Sverige, att 100,000 kronor motsvarar mera än lifförsäkringsfonden, och dessa kunna naturligtvis icke åläggas att betala för mera än sig själva, under det att andra utländska bolag härstädes ha ett försäkringsbestånd af flera miljoner kronor och en försäkringsfond af motsvarande storlek, till hvars betäckande 100,000 kronor äro alldeles

otillräckliga. Sålunda hade bolaget New-York vid 1901 års slut en kraftsumma af 9 $\frac{1}{4}$ miljoner och Mutual Life en kraftsumma af mer än 15 miljoner kronor. Lifförsäkringsfonderna, motsvarande båda dessa kraftsummor, kunna approximativt beräknas till 3 miljoner kronor tillsammans, men till de försäkrades betryggande skulle enligt det svenska lagförslaget endast afsättas 200,000 kronor; alltså endast en summa utgörande 6 $\frac{2}{3}$ procent af lifförsäkringsfonden. Endast denna obetydliga procent af de svenska lifförsäkringstagarnes tillgodohafvande hos dessa utländska bolag tillförsäkras de svenska försäkringstagarne af lagförslaget, för den händelse dessa bolag blefve insolventa eller af annat skäl vägrade att fullgöra sina förbindelser.

I de stora kontinentala ländernas lagar har män betryggat de inhemska försäkrades rätt vid lifförsäkring i utländska bolag, som arbeta inom landet, genom att stadga, att lifförsäkringsfonder, hörande till dessa försäkringar, skola, under försäkringsinspektionens kontroll, deponeras inom landet. Så har skett i Italien, Österrike och Tyskland, så är föreslaget i det nya lagförslaget i Frankrike. Vi böra följa dessa länders exempel, så mycket mer som vi redan haft en beklaglig erfarenhet om de förluster, som i annat fall kunna drabba svenska försäkringstagare i utländskt lifförsäkringsbolag.

På nu anförda skäl hemställer jag:

1) att utländsk lifförsäkringsanstalt, som idkar lifförsäkringsrörelse i riket, skall förpliktas att nedsätta på sätt och under villkor, som af försäkringsinspektionen godkännas, ett belopp, motsvarande den premiereserv, som belöper sig på de försäkringsaftal, som tillhöra anstaltens rörelse här i riket;

2) att utskottet ville i förslaget till lag om utländsk försäkringsanstalts rätt att drifva försäkringsrörelse här i riket vidtaga de ändringar, som af nyss sagda bestämmelse kunna blifva en följd.

Stockholm den 27 mars 1903.

Rich. Åkerman.